

(Skoraj) 20 let slovenske kabine pri GD SCIC, direktoratu za tolmačenje Evropske komisije

Nekoliko oseben pogled

Marjana Rupnik

Evropske institucije so se že v poznih devetdesetih letih začele pripravljati na "veliki pok", ki je s seboj prinesel devet novih jezikov.

V času pred pristopom so institucije preko uveljavljenih nacionalnih združenj tolmačev iskale mlade talente in uveljavljene tolmače, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri usposabljanju teh talentov.

V Sloveniji je leta 2001 na pobudo SCIC-a in ob finančni pomoči institucij nastal tudi program študija konferenčnega tolmačenja na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Večina vaj je do leta 2006 potekala v prvem nadstropju nad ljubljansko gostilno Lipa. V letih 2002 in 2003 sem kot konferenčna tolmačka na FF tudi sama vodila vaje iz tolmačenja. Spomini na tisti čas so zelo prijetni, saj je bila učiteljsko-tolmaška ekipa, ki smo jo takrat sestavljale Nataša Logar, Milojka Popovič, Vika Premzl in moja malenkost, dobro uigrana in zelo zabavna. Pa tudi generaciji študentov na dodiplomskem in takrat še obstoječem podiplomskem študiju sta bili zelo talentirani in zavzeti.

Polovica sedaj zaposlenih tolmačev pri SCIC-u so bili takrat "moji" študenti.

Leta 2004, po širitvi, smo pri SCIC-u počasi začeli graditi slovensko kabino. Avgusta 2004 sem se odločila, da se za kakšno leto poskusno preselim v Bruselj. V majhno, prenovljeno stanovanje, v t. i. "maison de maitre" blizu institucij. Kot mnogim pred menoj in za mano se je eno leto podaljšalo na dve in potem neslišno na dvajset let.

O Bruslju, posebnostih, drugačnostih, živce parajočih vidikih, pa tudi o zanimivostih, pisanosti, neskončno lepih hišah in parkih, arhitekturi, hrani in navdihujoči mednarodni skupnosti, ki zajema vse plasti in plati družbe, kdaj drugič, v ločenem članku.

Prvo leto je bilo zelo naporno, saj sva bili zaposleni pionirki najprej samo kolegica Katarina Šimenc in jaz. Kmalu se nama je pridružila še Mateja Novak.

Vsi ostali kolegi v svobodnem poklicu so se tedensko vozili iz Slovenije, Avstrije ali Italije.

Potem pa je začela stalna ekipa zaposlenih počasi rasti. V Bruslju so se nam pridruževali mladi kolegi, ki so uspešno zaključili študij in opravili akreditacijske izpite. Izziv, ki se nam je vsem na začetku zdel ogromen, je danes čisto gladka, vsakodnevna pot. Vodila nas je

Slovensko predsedovanje Svetu EU (foto: osebni arhiv, Andreja Skarlovnik Ziherl)

preko nešteti ministrskih sestankov s hitro braniimi prispevki, zasedanj predsednikov vlad in držav, pa tudi cele plejade delovnih skupin za kazensko ali civilno pravo, konkurenčno pravo, kmetijska finančna vprašanja, transportne mreže, proračun, policijsko sodelovanje, fitosanitarna vprašanja, veterino, jedrska vprašanja, geografske označbe, ribe in še in še.

Vse smo predelali, vse pretolmačili. In zase osebno lahko rečem: mnogo tudi že pozabili.

Ko je postalo jasno, da bo Slovenija kot prva od novih držav članic predsedovala takratnemu Svetu EU, se je moral na predsedovanje začeti pripravljati tudi SCIC.

V letu 2007 so institucije organizirale več krogov akreditacijskih izpitov in tako se je seznam akreditiranih tolmačev povečal na skoraj 70 kolegov.

Pri SCICu smo zaposlili tudi tri nove kolege.

V času predsedovanja je stalno zaposlena ekipa štela osem ljudi. Mladih, visoko motiviranih profesionalcev. Skupaj s freelance

kolegi smo pol leta več kot intenzivno delali. Z dobrim delom in v povprečju odličnimi returji smo si prislužili zaupanje slovenskih poslušalcev in institucij. To zaupanje smo kot kabina uspeli obdržati vse do danes, ko smo za seboj pustili že drugo predsedovanje Svetu ministrov. Kako čas hitro teče ...

Med prvim in drugim predsedovanjem je kabina zrasla in se konsolidirala. Pa tudi dodajala in še dodaja jezike. Trenutno šteje 13 stalno zaposlenih tolmačev, skozi leta pa se nam je pridružilo tudi 12 freelance kolegov, ki živijo in delajo v Bruslju.

Skupaj s petimi kolegi pri Evropskem parlamentu nas je slovenskih tolmačev v Bruslju skoraj 30 in upam, da se nam bodo v prihodnje pridruževali novi mladi kolegi, saj institucije kljub digitalizaciji in virtualnim sestankom tolmače še vedno potrebujemo v Bruslju.

Zaupanje, ki smo ga skozi leta s profesionalizmom pridelali, smo namreč z vsako novo generacijo zaposlenih in kolegov v svobodnem poklicu uspeli obdržati in utrditi.